

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

UNGDOMSVÄNNEN

FRISKA VINDAR

ILLUSTRERAD TIDNING FÖR
SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDETS UNGDOM

N:o 11
5 Juni

REDAKTION:
A. W. HELLSTRÖM. WILH. SJÖHOLM.

Årg. 16
1912.

Göra - förstå.

För U. F. V. Av fil. kand. *Gust. Mosesson.*

Om någon vill göra hans vilja, som har sänt mig, skall han förstå, om läran är från Gud, eller om jag talar av mig själv.
Joh. 7: 17.

öra Guds vilja för att förstå den — är det icke bakvänt? Måste jag inte förstå för att göra, om ej mitt verk skall bli planlöst och utan frukt? En klar insikt kräves ju för ett framgångsrikt handlande.

De allra flesta och största resultaten av mänskligt snille i livet ha dock sprungit fram ej på en gång färdiga och felfria utan småningom ur en genom försök vunnen fullkomning.

Vilken himmelsvid skillnad mellan de otympliga "bys-sorna" i rustkammaren på Nordiska Museet och våra mausergevär och Krupps kanoner, men vi ha fått dessa snillrika vapen därför, att man experimenterat och skjutit med svavelbössor och flintläsgevär. Så på alla områden, där det gäller sådant, som har praktisk betydelse för livet, man gör försök och lär, man väntar ej med att göra något, tills man kommit till en så djup och full kunskap, att vidare utveckling ej låter tänka sig.

Människan har ej stigit till en sådan intelligens och kultur, som hon gjort, blott på grund av att hon haft en stor hjärna, som kunde rymma många tankar, utan hon har fullkomnats på grund av en hand med fem mjuka och rörliga fingrar. Barnet i vaggan börjar förstå lika bra på grund av sin gripförmåga som sin reflexionsförmåga. Hade kunskapen om den frälsande sanningen i Jesus Kristus berott på lärdom och skarpsinnighet, skulle aldrig de fåkunniga ha prisats saliga. Lyd Gud, om du vill förstå honom. Din insikt i Guds plan växer jämt så mycket, som du förverkligar den. Vissa maskar äta sig in. Ju mera de arbeta, desto djupare och fastare tränga de fram. Den lär-daste geolog måste arbeta för att komma till guldkörteln i bergets inandöme.

Kamrat, du som tycker dig icke kunna förstå det och det av Jesu ord, har du prövat lydnadens väg, experimentets? Pröva mig, kom och se o. s. v.

är ord, som vi ofta möta i den heliga skrift. Men mycket är omöjligt att fatta, menar du. Det låg framför dig mången tydlig uppgift, som ropade till din håg, men som du gick förbi. I fullgörandet av den låg nyckeln till den stora hemlighet du grubblar på. Gud premierar inte lata lärjungar genom att uppenbara hemligheter, som blott de flitiga ha gagn av.

Tron är en lydnad. Något ljus har alltid fallit på din stig, så gå då i det ljuset. Någon ton har ock kommit till ditt öra ur evighetens värld. Hörde du att det var en varning eller en order? Lyd den, så får du höra en evighetssanning och ett trösteord härnäst. Säg "ja" till Gud, ty i detta ja ligger svaret på tusen andra frågor, liksom en ung kvinna får svar på så mycket, som hennes hjärta undrat över, då hon giver sitt löfte åt den, som älskar henne och frågar: Vill du?

Om någon *vill*. Du har sett, när en människa knipit ihop läpparna så där fast och fattat ett beslut: jag vill. Svårigheter mötte; hon kunde icke, men hon ville. Varje "jag kan" är en frukt. Roten heter "jag vill". Startpålen bär överskriften "vilja"; vid målet står det "förmåga". Vi kunna nu flyga snart, ty vi ha velat det så länge.

Detta allt gäller ju på rent materiella områden, och en liknande lag gäller i Guds skola. Vill du göra Guds vilja?

Men din vilja är vacklande och din kraft ringa törhända. Samla resten av din energi och säg: Jag vill stå upp och gå till min Fader. Om du ej är mäktig mer än en gärning, så utför den enda i lydnad för det Gud bjuder dig nu.

Men följderna? Är det farligt att lyda Gud? Det finns blott ett ont: nej till Guds kallelse. Den hårdaste straffdom, som bibeln vet att förtälja om, är motiverad av detta bittra: "I haven icke velat".

Betsdakyrkan.

Där S. M. U:s konferens hålles.

Den ståtliga kyrka i Stockholm, vars bild vi här återgiva, är den lokal, där Svenska Missionsförbundets Ungdom

Han har själv stått såsom ägare till kyrkan i många år, tills han för något år sedan överlämnade den som gåva

Betsdakyrkan.

kommer att hålla sin konferens lördagen den 8 juni.

Kyrkan, som är belägen vid Floragatan i en av huvudstadens vackraste stadsdelar, är uppförd av en enskild person, grosshandlare J. W. Wallin.

till Betesda Missionsförening, vilken är ansluten till Svenska Missionsförbundet. Den inrymmer dels en stor vacker kyrksal med läktare på tre sidor, dels en mindre sal på nedre botten jämte bibliotek och styrelserum m. m.

Parti av Siljan vid Mora.

BILDER FRÅN VÅRT EGET LAND.

Genom Värmland och Dalarne.

För U. F. V. Av *Pehr Johnsson.*

II.

Siljan är en fager sjö, och härlig är den bygd, som sträcker sig omkring densamma. Icke på många ställen finnas heller så väldiga byar som här. De äro riktiga små städer. Och var finner man bergen blåare eller folkdräkterna vackrare än här? Beträffande de senare lägger man nogsamnt märke till, att de äro stadda i starkt avtagande. Leksand och Rättvik torde vara de socknar, där de talrikast förekomma. Till heder för kvinnorna måste vi säga, att dessa hålla längre fast vid dem än männen.

I *Mora*, som för några år sedan upphöjdes till rang och värdighet av köping, finna vi ytterst få klädda i nationaldräkt, särskilt bland männen. Platsen är ganska stor och väl bebyggd samt torde ha stora utsikter till att bevara den rangplats i övre Dalarne, som den av ålder haft. I äldre tider var det nämligen så, att i händelse av ofred, tog sällan befolkningen i de övre socknarna till vapen, förrän de hört Moramännen uttala sig. Deras röst vägde i detta avseende tungt i vågskålen.

För närvarande är platsen en knutpunkt för järnvägarna i dessa trakter. Stora byar finnas runt omkring, och allt talar för ett framtida uppsving på alla områden. Helt säkert skall det icke dröja länge, förrän vi här få en stad. Beträffande läget skall man söka efter vackrare för en sådan.

Med *Mora* är ett namn sammanknutet, vilket sedan flera år tillbaka burit stadgat världsrykte. Jag menar Zorns. Hans gård är belägen alldeles invid kyrkan, med en trädgård, som sträcker sig ut till landsvägen. Med platstidningens redaktör som ciceron hade jag nöjet få göra ett besök därstädes. Gården är byggd i gammaldags dalastil. Redan det yttre vittnar om, att vi befinna oss i ett konstnärshem och därtill ett sådant, som från början till slut bär en kulturhistorisk prägel. Den öppna, gammaldags spiseln i dagligstugan, de med skinddynor beklädda, väggfasta bänkarna, det grova, omålade träbordet samt mycket, mycket annat, som här finnes, bär nogsamnt vittnesbörd härom. I korridoren, som löper längs ena långväggen

Artisten Zorns villa.

Fäbodstuga i Kväksel, Orsa.

hänga en hel mängd tavlor av in- och utländska mästare. En trappa upp ha vi en stor sal. Här är högt till taket som i en kyrka. En mängd konstsaker och möbler av allehanda slag kläda väggarna. Gamla allmogemöbler från 16- och 1700-talen finnas i rikligt urval samt kulturhistoriska saker från äldsta tider intill nu. Vidare finnes här, liksom i övriga rum, en mängd dyrbara saker jämväl från andra länder, icke minst från Pompeij och Grekland samt Egypten. Det mesta är dock från Dalarne. Vi finna också en så gott som fullständig samling av litteratur, som rör Dalarne.

Utanför villan har Zorn uppfört ett härbre från 1600-talet, i vilket ateljén är inrymd. Få konstnärer torde ha en så stämningsfull ateljé som denna. — Alldeles bredvid är kyrkan belägen. Runt om det smäckra tornet, till vilket Tessin uppgjort ritningen, läses: »Gudi till ära haver konung Karl XI år 1673 låtit bygga detta torn.»

Bredvid kyrkan har klockstapeln sin plats. »Inga klockor i hela Sverige lära klinga så vackert som Moraklockorna.» De äro tre till antalet och härstamma samtliga från medeltiden. Enligt uppgift av kyrkoherden skall i pastorsarkivet finnas en gammal anteckning, härledande från danskt håll, så lydande: »I Mora i Dalarne finnas kyrkklockor. När det ringer i dem, samlas 14,000 stridbara män i Siljansdalen. Gud bevara oss för dessa klockor!» Om det nu är obevisat, att de klinga vackrare än alla andra i landet, så är emellertid ett säkert: vackrare klang, än vad dessa ha, kan man näppeligen få höra.

Strax utanför Mora ligger en höjd — Kox kulle — från vilken man har en förtjusande utsikt icke allenast över det nedanför liggande samhället utan också

över Siljan med Sollerön och Leksandsbergen i bakgrunden. På närmare håll höjer sig det höga Gesundaberget. Åt väster ha vi jämväl flera berg, av vilka det nordligaste är Gopshusberget. Från såväl detta som Gesundaberget kan man se ända in i Norge, varifrån snöfjällen vid klart väder synas.

I gott morasällskap fortsätter jag vandringen förbi vägen, som löper upp till Selbäcks fäbodrar, emot den sällsynt vackra dalgång som Hemulån bildar.

I en djup klyfta, kantad med björk och al, flyter denna fram, bildande vid nedstignandet från bergen ett ganska högt vattenfall, vid vilket en kvarn drives. Vi fortsätta utmed den vackra ån och komma så till *Morkarleby*, vilken ännu har ganska mycket kvar av sin uråldriga prägel.

Från Mora göra vi en avstickare till *Orsa*. Det är en härlig färd antingen man vill företaga densamma med båt eller järnväg. På höger hand har man det höga Risaberget, till vilket en hel mängd forntidssägner om troll och jättar ansluta sig. Man har också härifrån en härlig utsikt över Siljan samt bergen i norr och väster.

Orsa är ett nästan lika stort samhälle som Mora och Leksand samt lär redan bära sin begäran om köpingsrättigheter i fickan. Socknen är bekant som den rikaste i Sverige, detta med anledning av de rika skogsbesparingsfonder, varav man är i besittning. Genom avkastningen av dessa har man icke därstädes under många år behöft uttaga några skatter, varjämte man försett kommunen med vägar och järnvägsanläggningar samt skolhus och offentliga byggnader på ett synnerligen frikostigt sätt. En hel mängd tjänstemän ha också under senare år flyttat hit, varför man för närvarande arbetar för, att endast socknens jordägande befolkning

Orsa kyrka.

skall ha del av pengarna från skogsbesparingsfonden.

Kyrkan i Orsa härleder sig från 1300-talet, men har naturligtvis sedan dess flercaldiga gånger undergått tillbyggnader och restaurering. Vi klättra upp i tornet, varifrån man har en ståtlig utsikt över samhället. Utanför densamma är en av den bekanta Orsasandstenen uppförd brunn. Den är synnerligen smakfull och vacker samt torde ha kostat ganska mycket i uppförande. Detta är ävenledes förhållandet med det i närheten liggande tingshuset, som är uppfört efter ritning av arkitekten Arborelius, bördig från trakten. I detta är en utställning anordnad, omfattande dels allmogeslöjd, dels ock äldre föremål. Bland annat finnes en dalastuga med inredning efter 1700-talets stil. Man får en god inblick i, huru det såg ut i en dylik stuga under denna tid. Icke minst intressant är sänginredningen samt de många dalmålningarna, typiska för sina framställare och för sin bygd.

Vi fortsätta vår vandring uppåt höjderna, som resa sig på något avstånd öster om samhället. Vägen här leder upp till *Skattungbyn*, känd för sina härliga utsiktspunkter, sina många fäbodrar och egendomliga stugor, i vilka ännu en mängd finnar äro kvarboende. Komna upp på högsta krönet, som är odlat och beväxt med vacker säd, har man en härlig utsikt

över det nedanför liggande samhället med sina välbyggda hus och sin höga kyrka samt över sjön och det på andra sidan liggande Vämhus, vars kyrka sticker fram med de höga och blånande bergen bakom. Norrut resa sig också sällsynt höga berg. Utsikten är för övrigt sådan, att den näppeligen på ett tillfredsställande sätt kan vare sig avtecknas eller beskrivas.

Strax söder om Mora by och delvis sammanhängande med denna är *Utmelands* by belägen. Även vid denna är fäst ett historiskt minne från Vasatiden: Utmelandskällaren där Tomt-Matts hustru räddade Gustaf från att falla i danskarnas händer. En konstnärlig byggnad är uppförd över källaren ifråga efter ritningar av framlidne professor Scholander. Runt omkring densamma ser man de olika landskapsvapnen. Över ingången läses:

Då Gustaf Eriksson Vasa fredlös vandrade i Dalarnes bygd att mana dess män till kamp för fosterlandets frihet, räddades han på detta ställe av en dalakvinnas rådighet undan förtryckarnas utsända spejare.

På ena väggen hänger Höckerts bekanta tavla »Gustav och Margit», å den andra en sådan av konung Karl XV med utsikt över Sälens by samt å den tredje väggen Edvard Bergs vackra tavla över Ornäs och Ornässtugan.

Vasamonumentet, vid Utmeland.

KINESISKA HJÄLTAR.

Tsen Ta-Yong, portvakt, evangelist och martyr.

Från engelskan för U. F. V. Av D. R. WAHLQUIST.

VII.

Kå-lien, å-tih-er, Kå-li-en, å-tih-er, »aja, ajah», »Stackars min son, stackars min son, aja, ajah.» Det var Tsens mor, som klagande utstötte dessa ord, då hans första barn — en flicka — föddes. Hon blev

fortsatte att predika. Det förtretade hans mor, att han icke visade sig orolig vid detta slag av ett oblikt öde. När nästa baby kom, som var en gosse, skakade hon på huvudet och menade, att det behövdes mer än en gosse för att avvända

Fru Tsens barnbarn. "Maria har två små gossar och två små flickor lika vackra som hon själv."

född på den första dagen av den första månaden, nyårsdagen. Gumman, som var vidskeplig, spådde, att han bara skulle få flickor eller också otur hela livet. Tsen var förhoppningsfull och belåten. Flickan kallade han Maria, eller som han uttalade det Ma-li-a, efter Jesu moder. Den gamla kvinnan fortsatte att sucka, flickan att växa. Alla, som sågo henne, förklarade enstämmigt, att hon var den mest söta kinesiska baby, de någonsin sett. Tsen

en sådan olycka som den, att ens första barn var en flicka, född på själva nyårsdagen.

Han kallade sin gosse för Johannes efter lärjungen med samma namn och väntade på nästa baby. Det blev ock en gosse. Denna gång suckade gamla fru Tsen lättare än förra gången. Men först, när det femte barnet föddes, vilket liksom sedan det sjätte och sjunde var en gosse, blev hon kvitt den vidskepliga föreställ-

ningen, att en flicka, född på en nyårsdag, måste bringa olycka över hemmet.

Lilla Maria växte upp till en bildad kvinna. Hon blev gift med en doktor och har två små gossar och två små flickor, lika vackra som hon själv.

Hela tiden fortsatte Tsen stadigt i sitt arbete att rädda själar.

VIII.

»I dag är det din tur att stanna hemma», sade pastor Tsen till sin tredje son, en gosse på 9 år, då familjen stod färdig att gå till kyrkan. »Jag väntar, att du vid vår hemkomst kan detta kapitel av Mattei evangelium utan att stappla! Med dessa ord lämnade han gossen i rummet, reglade dörren och låste även själva gårdsporten.

Denna behandling kan synas hård, men vi må komma ihåg, att ett kinesiskt hus är aldrig säkert utan att någon är hemma. Och bästa sättet att hålla en pojke hemma är att ge honom sysselsättning. Vad bättre söndagsarbete kan givas än inlärandet av något Guds ord!

I kapitlet var det flera skrivtecken, som han ej förstod. Hans äldre bror, Johannes, och en av missionärernas gossar klättrade då över muren och hjälpte honom. Sedan skyndade de sig bort, innan hr Tsen kom tillbaka.

Tsen var icke en av dessa, som efter att ha predikat så och så mycket sedan vilade från sitt arbete. Han var icke nöjd med att endast vittna inför främlingar, nej, hans hustru och barn voro framför allt föremål för hans särskilda omsorg. När de senare hade skollov, måste de efter frukosten, som intogs kl. 9 f. m., lära sig en bestämd läxa ur bibeln. Kunde de den bra, fingo de i belöning 10 stora cash (2 öre). Men för varje ord, de hoppade över, avdrogs en cash. Var det flera ord, som glömdes, måste de läsa ännu en halv timma. För de penningar,

som på detta sätt förtjänades, fingo de köpa bröd till mellanmål. Middag erhöles de kl. 4.

Följden av denna goda fostran uppenbarade sig i de nobla och självuppofterande gärningar, sönerna utfört, vilket visar, att Tsen i sina ansträngningar att vinna andras själar icke försummade sina barns.

IX.

»Oroa er icke för, varmed I skolen försörja eder! Fullbordena edra högskolekurser och förtron Eder åt Herren. Han sörjer för dem, som gör sin plikt». Det var Tsens råd till sina söner, då de oroades sig för framtiden.

Fru Tsen, som önskade spara, var särskilt uppfinningsrik, då det gällde att spara på värme.

En kall vinterdag, då en kvinnlig läkare kom på besök i hemmet, fann denna det minsta barnet i — en sandpåse. Tillfrågad om orsaken svarade fru Tsen, att sand var lättare att hålla ren än kläder, och att sanden, väl uppvärmd, bevarade värmen hela dagen. På det sättet var ingen svårighet att t. o. m. i ett kinesiskt hus hålla ett litet barn varmt den kallaste dag.

Hon rådde hela sin familj att fostra upp sina barn i sandpåsar. Denna metod torde knappast rekommendera sig till europeiska föräldrar. Ja, det är ju intet skäl till, att den skulle göra det med de hus, vi bo i. Men till fru Tsens fördel må sägas, att ingen av hennes 10 barn dog såsom liten, och att 9 levde, då boxarupproret utbröt.

Två av sönerna, som fullbordat sin högskolekurs, ha anställning i missionens tjänst med en lön, som blott utgör tiondelen av, vad de kunde få genom att ägna sig åt affärlivet. Även den fjärde sonen, som ännu går i skola, synes bli lika självförsakande och till lika stor nytta.

Jag vill älska mitt land.

Jag vill älska mitt land,
jag vill värna den jord,
där jag föddes och fostrades opp.
Ej den främmande strand
har min kärlek. Du Nord
är mitt hem och mitt framtida hopp.

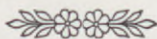
Här är styrka och kraft,
här är mandom och mod,
här är trygghet se'n uråldrig tid.
Ingen boja vi haft.
Våra fäder med blod
köpte frihet i flammande strid.

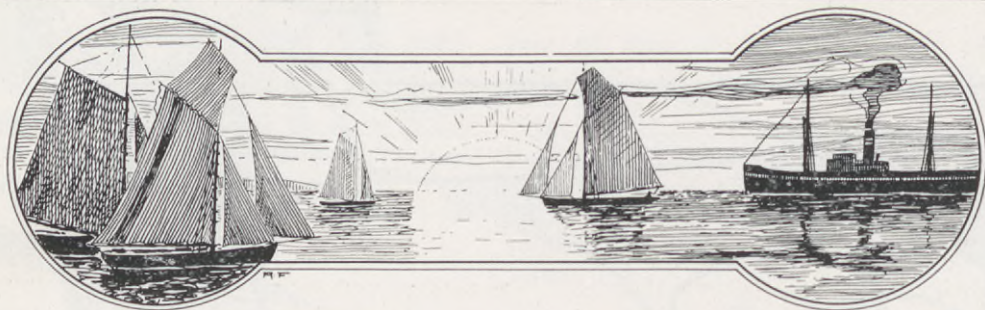
Jag vill älska mitt land,
ty med frihet och strid
föll dess lott i den Eviges råd.
Och min själ står i brand
uti ungdomens tid,
när jag prisar hans trofasta nåd.

Teodor.

Här gå stjärnor på vakt
i den vintriga kväll.
Fram i ljus såsom de må vi gå.
Se, i sommarens prakt,
vad naturen är säll!
O, hur sälla vi äro också!

Jag vill älska mitt land,
jag vill lyda dess lag;
mina krafter jag viger dess väl.
Och jag lyfter min hand
i den gryende dag
och svär trohet av hela min själ.

Missionen bland sjömän.

Som tidningens läsare veta, har ungdomen även på sitt program verksamhet bland sjömän. Svenska Missionsförbundets Ungdom har redan kunnat åtaga sig underhållet av sjömansmissionär C. O. Orest i Sunderland, och det är att hoppas, att samma ungdomsförbund rätt snart må kunna utvidga även denna sin verksamhetsgren.

Vi äro här i tillfälle att lämna en liten kort redogörelse över en mission, som upptagits av en enskild ungdomsförening i Neder-Kalix i Norrbotten. Det är med synnerlig glädje, som vi lämna rum för denna redogörelse, emedan den giver ett gott föredöme, huru man kan börja verksamhet utan så synnerligt många och omständliga underhandlingar. Utefter vårt lands långsträckta kuster finnas många hamnar och stapelplatser, vilka lämna enastående tillfällen för unga män att få utföra sådan verksamhet och därigenom öva sig till dugliga arbetare i Herrens vingård.

Från Ytterbyn, Nyborg, skriver vår meddelare följande:

Efter ett besök av sjömansmissionär Sjögren vintern 1908 tillsatte Ytterby Kristl. Ungdomsförening en komité av gudfruktiga unga män med uppgift att missionera bland sjömän i Karlsborg med omkringliggande hamnar.

Denna lilla anspråkslösa komité äger ännu bestånd och har under seglations-tiden missionerat genom besök å fartygen, utdelande av skrifter och traktater samt genom personliga samtal. Vi hava i allmänhet blivit väl bemötta vid våra besök

å fartygen av både befälhavare och manskap. Ombord på en del fartyg ha vi också funnit troende, någon gång nära nog hela besättningen. Besök har gjorts å inalles 49 fartyg, 29 ångare och 20 seglare, med ett besättningsantal av 730 man. Därvid har utdelats 425 n:r av Sanningsvittnet, 220 n:r av Pietisten, 225 n:r av Missionsförbundet, 210 n:r av Ungdomsvännen Friska Vindar, 75 ex. av sångboken Låtom oss Sjunga och 20 ex. av julkalendern Ansgarius. Av svenska traktater ha vi utdelat 1,200 st., 20 ex. missionsskrifter, 400 n:r av Brevduvan samt 100 st. Sv. Morgonbladets söndagsnummer. Av tyska skrifter ha vi utdelat 450 ex. samt 350 engelska. En del böcker och traktater har inköpts av medel, som ungdomsföreningen ställt till komiténs förfogande. En del skrifter och traktater ha vi fått till skänks från Sv. Missionsförbundets Expedition och från tyske pastorn Torsäll i Stockholm. Brevduvan har skänkts från dess expedition. Engelska traktater ha vi fått av en missionsvän i Chicago. Av vänner till sjömansmissionen i Neder-Kalix ha vi även fått värdefulla bidrag.

Med blicken tillbaka på den gångna tiden känna vi oss tacksamma mot både Gud och människor och säga: Allt hitintills har Herren hulptit, hädanefter skall han också hjälpa.

Till sist ett innerligt tack till alla, som genom att sända oss skrifter och traktater satt oss i tillfälle att göra någon liten insats i att sprida ljus och glädje bland våra präktiga sjömän i deras ofta mödosamma liv.

Den frigjorda örnen.

En högfjällsbo hade en dag fångat en örnnunge samt uppfött och tämjt honom, så gott han kunde, och för detta ändamål hållit honom instängd i ett särskilt litet rum av höns-
huset, där han måste tillbringa sin tid.

Efter något år måste emellertid örnnens ägare företaga en längre resa och flytta till en avlägset belägen ort och bosätta sig där. Först tänkte han att giva bort örnen, men sedan beslöt han att hellre återgiva honom friheten. I detta syfte öppnade han dörren till höns-
huset, men örnen begagnade sig ej av tillfället. Han syntes tycka bättre om fångenskapen än om friheten. Då tog han ut örnen och satte honom på en buskgren i trädgården. Men till hans stora överraskning lyfte örnen icke heller nu vin-

garna till flykt. Han hoppade visserligen ned från grenen på sandgången, där han hade friare utrymme, men han flög icke. Mannen önskade sig kunna tala till fågeln. Han skulle då säga honom, huru örnen alltid ansetts såsom en bild av styrka och frihet att lyfta sig mot högre rymder och leva i solljuset. Han tog då fågeln och satte honom på en hög klippa, men

icke heller där visade han någon lust att begagna vingarna. Tvärtom satt han stilla och såg vemodigt ned mot marken.

Plötsligt skingrade sig emellertid de moln, som undanskymt solen, och en flod av värmande och livande ljus strömmade

ned i trädgården. Örnen blev därvid liksom väckt ur en dvala och blickade undrande uppåt. Var det en erinran från hans ungdoms dagar? En darrning gick genom hela hans kropp. Först lyfte han upp den ena vingen och sträckte ut den, sedan den andra, och med ett glädjeskri höjde han sig luften och försvann ur mannens åsyn.

Fångenskap är ovärdig ett väsen, skapat till frihet. Men en fånge blir lätt den, hos vilken något köttligt begär får taga överhand. Själens vingar förlora då sin spän-

stighet, och förlusten av den sanna friheten kännes icke ens som en saknad, utan människan börjar efterhand trivas i sin fångenskap. Men kommer själen blott att beröras av Guds nåds och kärleks solljus, så brista banden, och frigörelsen kommer med glädje och sång från soliga rymder.

Ju närmare vi komma Gud, desto mera kraft skola vi få till att göra hans vilja.

Örn i fångenskap.

Predikantens hustru.

Vi hava mottagit ännu ett litet inlägg i frågan om predikantens hustru. Det är visserligen av rätt privat natur, men vi tveka dock icke att införa det, enär det giver en god inblick i, huru en stor del av allmänheten, och synnerligast det unga släktet, betrakta predikanterna. Säkerligen skall medvetandet därom hos många ingiva ännu mera omsorg och beflitande att i allt uppföra sig så, som det anstår en Herrens tjänare.

Insändarinnan skriver:

Att många unga kvinnor finnas, som dela den uppfattningen, vilken framhållits av »en som icke vill bli predikantfru», det tror jag förvisso. Men det finnes säkerligen också många andra, såsom framhölls i första uppsatsen i detta ämne, vilka hysa motsatta tankar, utan att man därför med rätt kan klandra dem därför. Jag ber att här få framdraga ett exempel ur mitt eget liv.

I mitt föräldrahem, som jag vågar säga var ett missionshem, voro alltid såväl predikanter som missionärer högt älskade och aktade. De voro alltid välkomna gäster. De höllos, såsom aposteln Paulus säger i 1 Tess. 5: 13, »synnerligen kära för sitt arbetes skull». Då mina föräldrar och dessa våra gäster samtalade med varandra om andliga förhållanden, sutto alltid vi barn som tysta, intresserade åhörare. Vi kände också under den därpå följande bönen, sången och läsningen av Guds ord, att himmelens Gud var mitt ibland oss liksom mer än annars. Vad blev under sådana intryck naturligare, än att i våra unga sinnen rotades den uppfattningen, att dessa våra bröder stodo Gud särskilt nära, och att det att få bli missionär eller predikant eller hustru åt en sådan måste vara både stort och gott. Ja, för min del hyste jag t. o. m. den uppfattningen, att jag ansåg en tjänarinnas plats i ett predikanthem för något riktigt utomordentligt stort. Där skulle man, menade jag, kunna vara Gud närmare än på något annat ställe här på jorden. Slutligen kom också den dagen,

då jag blev i tillfälle att lova en predikant att bli hans hustru, vilket jag också efter bön och med glädje gjorde. Guds planer voro dock annorlunda, och jag blev aldrig predikantfru. Men därför är jag icke mindre lycklig.

Under de år, som svunnit sedan dess, har jag helt naturligt fått se och lära mycket, som kanske delvis ändrat de uppfattningar, jag hade i min ungdom. Jag har ju fått se det, som är helt naturligt, att även en predikant i sitt hem är icke annat än en vanlig gudfruktig och snäll människa. Han har ju, som vi alla böra förstå, även timliga ting att tänka på och styra med i sitt hem och sin omgivning. Han känner sig under detta i sitt hem precis som vilken annan gudfruktig människa som helst. Och detta är ju den naturligaste sak i världen. Jag har också under åren fått mera klart för mig, att i en kristen församling finnas många olika sysslor, en del som vi kalla små, och andra, som vi anse för stora, men vilka dock inför Guds ögon äro lika viktiga.

Gud behöver icke bara predikanter och predikanter hustrur, utan många, många andra därjämte till sitt verks fullbordan.

Trots denna min ändrade uppfattning om saker och ting inom Guds församling har jag dock allt fort den önskan att få höra Herren till och tjäna honom så länge jag lever.

Jag är också lycklig i den tjänsten och önskar ingen annan lott än den Gud givit mig.

Jane.

Från ungdomsföreningarna

Tystberga Kristna Ungdomsförening, vilken härmed presenterar sig för vår tidnings läsare, är även med bland dem, som satt på sitt program: "För Kristus och församlingen".

Föreningen bildades den 24 sept. 1907 och har för närvarande 84 medlemmar, av vilka 23 tillhöra församlingen på platsen.

Föreningen arbetar i full harmoni med församlingen och lämnar årligen anslag till dess verksamhet, allt efter som medel finnes i kassan.

En syförening arbetar för missionens framgång. Ett enskilt och ett offentligt ungdomsmöte anordnas i månaden. Sju av medlemmarna deltaga med i söndags-skolarbetet.

Sexton unga spela och sjunga till Herrens ära vid möten och fester.

En besökskomité är bildad för att se till sjuka och ålderstigna samt uppmuntra dem med Guds ord, sång och bön.

Församlingens predikant, Carl A. Brolin, har under de senaste åren tjänat som ordförande o. ledare av denna sköna Herrens plantering. Må den allfort få växa, skyddad för syndens och otrons härjande stormar.

Järna Kr. Ungdomsförening hade anordnat ett samkväm i missionshuset tisdagen den 30 april kl. 8 e. m., till vilket en stor skara ungdom samlats. Med stillhet och glädje lyssnade den till tal, sång och musik. Sedan kaffe serverats, avslutades den i allo trevliga Valborgsmässoaftonen. Glada och lyckliga skildes de unga åt, hälsande våren och sommaren välkomna.

Örebro läns Kristliga Ungdomsförbund höll årsmöte i Nora stad onsd. den 15 maj och därpå följande Kristi himmelfärdsdag.

Mötet öppnades med ett par korta anföranden av förbundets ordförande, pastor E.

Ungerth från Örebro, och predikanten i Nora, A. Lönnborg.

Fyra föreningar beviljades inträde i förbundet. Med dessa räknar nu förbundet efter sin 10-åriga tillvaro omkring 70 föreningar. — Offervilligheten har varit stor. Till länsföreningen i Örebro lämnades nu 500 kr. Dessutom anslogs 150 kr. till soldatmissionen och 50 kr. till missionen på mörka orter, Kongomissionär Westlings underhåll bestrides till hälften av förbundets kassa.

Till ordförande valdes E. Ungerth, som trots sin begäran att få avgå, lovade att ännu kvarstå ett år. Full och tacksam ansvarsfrihet beviljades styrelsen för det gångna verksamhetsåret. I kassan hade man rört sig med kr. 2,122:26.

Under onsdagens afton hölls offentligt möte med

föredrag av flere talare. Mötet fortsattes under Kristi himmelfärdsdag. Skaror av unga men även gamla anlände med tågen och annorledes för att delta i högtiden. Föredrag hölls av Ungerth, Holmstrand, Sjödin, Friman, Öhman och Samuelsson m. fl. Sång av en stor kör under predikant Lönnborgs ledning utfördes. Gemensam middag intogs. Vännerna i Nora hade gjort allt för att bereda trevnad åt de besökande. Lokalen var vackert prydd med blommor, grönt och flaggor. I hemmen visades stor gästfrihet åt de många gästerna, som väl kunnat vara ännu flera. Där fanns rum och öppna hjärtan, som hade sin lust i att få offra för Herren och hans rikssak. Skönt var mötet, och ljuflika minnen kvarstå från detsamma.

Gnesta Ungdomsförbund firade sin 10-års högtid i Gnesta missionshus sönd. den 12 maj. Högtiden inleddes med sång och bön samt ett kort inledningstal av förbundets ordförande, pred. A. Alm. Därefter hölls föredrag af riksdagsman W. Gullberg från

Tystberga Kristna Ungdomsförening.

Sköfde och predikant P. E. Sandberg från Nyköping. Sång utfördes av blandade kören.

Efter ett par timmars middagsuppehåll fortsatte mötet med korta tal av ovannämnda talare samt M. Hedberg från Flen. Sång utfördes av musikföreningen och blandade kören, varjämte ett par duetter föredrogos av fru Gerda Zilén och fröken Elsa Ohlsson.

Efter det offentliga mötets slut var enskilt möte anordnat för de inbjudna ungdomsföreningarna, varvid korta tal höllos av pastor F. Ferré, bannmästare Landgren från Järna, evangelisten Blomqvist och J. A. Johansson från Forsbro. Sång och musik utfördes och kaffe serverades. Enligt inbjudan hade deltagare infunnit sig från ungdomsföreningarna i Stjärnhof, Björnlunda, Gåsinge och Dillnäs, Edesta, Mölnbo, Järna och Södertelje samt från ungdomsföreningen Arbetsmyran på platsen.

Högtiden i sin helhet var synnerligen skön och tilltalande samt rik på uppbyggelse.

I *Kopparbergs missionshus* hölls ungdomskonferens med omkring 600 deltagare söndagen den 5 maj. Vid densamma voro 15 föreningar representerade. Konferensen begynte med morgonbön, varefter predikanten på platsen, Hjalmar Valdner, hade ett kort anförande. Därefter vidtog diskussion över frågan: Vad har den troende ungdomen att iakttaga med avseende på tidens nöjen och umgängesliv? Frågan inleddes av skollärare Ludv. Sjöberg. Övriga talare voro ense med inledaren, att Jesus kan fylla hjärtats alla behov efter fröjd. Lekar äro berättigade, när det gäller barn och i vissa fall även ungdom, men endast goda och hälsosamma lekar böra förkomma och endast sådana, som kunna börjas och slutas med bön.

Utflykter, t. ex. en gökotta, äro lämpliga, men ungdomen bör komma hem så tidigt, att dess plats icke står tom vid församlingsgudstjänsten. — Åtskilliga föreningar såsom nykterhets- och sedlighetsföreningar kunde nog vara goda, men då det ligger en stor fara i umgänget med otrogna, och en kristens alla krafter böra utnyttjas för evangelii sak, vore det nog bäst, att de unga troende endast vore medlemmar av församlingen och ungdomsföreningen, vilka organisationer också äro de bästa nykterhetsföreningarna.

Efter samtalets slut intogs gemensam middag.

Under eftermiddagen predikade Damberg från Ramsberg om Simson och stannade inför frågan: Varpå beror det, att du är så stark? Lövgren från Grängesberg talade om den troende ungdomens uppgift och Hjerpe från Lindesberg om tryggheten i att äga Gud. — Mycket vacker sång och musik utfördes av Lindesbergs sångkör och Kopparbergs musikförening. — Efter intagen supé i missionshuset skildes de unga med sköna minnen och många goda lärdomar.

Valbo Kristliga Ungdomsförening, ansluten till S. M. U., firade sin årshögtid i Betelkapellet i Valbo Kristi himmelfärdsdag. Kl. 11 f. m. öppnades mötet med några inledningsord av pred. Svedlund. Därefter hölls föredrag av Otto Gäfvert från Sandviken. Kl. 4 e. m. hade föreningen sin årsfest, då pred. Hj. Ekman från Skutskär höll ungdomsföredrag med ledning av Jesu ord: Jag säger dig, unge man, stå upp!

Sångkören och musikföreningen medverkade likaledes.

Av årsberättelsen, som föredrogs, framgick, att under det senaste verksamhetsåret 8 nya medlemmar ingått i föreningen, 5 hava avflyttat till annan ort, 1 har avlidit och 5 ha måst uteslutas. Medlemsantalet vid årsmötet utgjorde 127.

Angående föreningens ekonomi må nämnas, att kassan under året ballanserat på kr. 1,094:71. För det s. k. Västerås-förslaget har insamlats kr. 35:80. Till underhåll av en gosse i Kongo har utbetalts 50 kronor. Kassabehållningen utgjorde kr. 342:97.

I *Strömsholms missionshus* var ett större ungdomsmöte anordnat Kristi himmelfärdsdag. På inbjudan av Strömsholms Kristna Ungdomsförening hade ungdomsföreningarna i Eskilstuna, Torshälla, Torpa, Munktorp och Kolbäck stämt möte i Strömsholm.

Föredrag och kortare anföranden höllos av pred. Gustafsson, Lagergren och Sandberg samt fabrikkör Törnblom. I den gemensamma sången deltog den samlade ungdomen med kraft och hänförelse, och till stämningens höjande bidrog även sång av manskören från Torshälla och blandade kören från Eskilstuna.

Glumshammars Ungdomsförening, Väse, firade den 16 maj sin 10-års-fest. Ordf., K. Vahlsten, läste Es. 33:6 och erinrade om Guds trofasthet under flydda år. Tio-årsberättelsen upplästes härefter. Av densamma framgick, att föreningen bildades den 4 maj 1902, då 73 personer på en gång läto anteckna sig. 119 medlemmar hava tillhört föreningen. Av dessa kvarstå nu endast 40.

Räkenskaperna hava balanserat med 3,580 kr. Väse Missionsförening, Värmlands och Dalslands Ungdomsförbund samt Soldaternas Vänner, Örebro, hava därav fått årliga bidrag, dessutom har fören. underhållit ett barn i Kongo med 50 kr. pr år.

Vid festen höllos predikningar och anföranden av J. Jansson, Söre, G. Skeppstedt, Helling, Kristinehamn, och Carl A. Brolin, Väse.

Sång och musik utfördes mellan föredragen av Vibergs musikförening och fröken Maria Karlsson från Karlstad.

Omkring 300 personer voro närvarande. Sedan den offentliga festen avslutats, hade föreningens medlemmar enskilt samkväm, då te och smörgåsar serverades.

Färentuna Kristl. Ungdomsförening Ungdomens Vän, höll sönd. den 5 maj sitt 4:e årsmöte i Kungsberga missionshus, till vilket församlingens medlemmar samt övriga troende på platsen inbjudits. Föreningen, vilken bildades våren 1908 med 12 medlemmar, är ansluten till S. M. U. Av års- och revisionsberättelsen framgick det, att medlemsantalet vid årsmötet var 27 samt att inkomster och utgifter balanserat på kr. 320:18. Föreningen har under åren bidragit till det s. k. Västerås-förslaget.

Det av en god ande präglade mötet fortgick med föredrag av missionslev M. Sjöberg samt med sång och musik av missionsleven S. Dahlberg och av föreningens egna medlemmar.

På kvällen hölls offentligt möte med föredrag av ovannämnda predikanter. Föreningen, vilken i fortsättningen vill arbeta för S. M. U:s motto: För Kristus och Församlingen, bringar härmed en hjärtlig frids-hälsning till alla U. F. V:s läsare.

Rädda dem!

En sista hälsning till Sveriges troende ungdom från en av deras egna.

Elias Lindén.

Elias Lindén var en begåvad, förhoppningsfull yngling, född av troende föräldrar i Edsbyn, Helsingland, den 26 aug. 1888. Efter två kurser vid Karlskoga praktiska skola och två års studier vid Söderhamns läroverk erhöi han realskoleexamen med de

bästa betyg. Han fick därefter plats å Helsinglands enskilda bank i Bollnäs, där han glatt och hurtigt fullgjorde sina åligganden till allas belåtenhet. Han var särskilt omtyckt och värderad av sina förmän och hade utsikt om snabb befordran. Men vid fullgörandet av sin värnepliktsövning ådrog han sig en sjukdom, som ändade hans jordiska liv den 25 sept. förlidet år.

Hans moder satt dag och natt i flera veckor vid hans sjukläger. Till henne uttalade han i början av sin sjukdom sin livliga önskan att bli frisk igen. Han ville icke dö

utan att ha gjort någon livsgärning. Kongo-folkets nöd låg honom varmt om hjärtat, och han ville resa dit ut som missionär. Men detta ingick icke i Guds planer med avseende på honom. Under framviskandet av orden: "Jesus, mottag min ande", förlössades han från de kroppsliga plågorna ovannämnda dag. Efter hans död funno föräldrarna nedanstående djupt allvarliga ord, nedskrivna av honom i en liten notis-bok, som han hade förvarad vid sin sjuksäng. Vi anse orden vara värda att genom U. F. V. sändas vidare till Sveriges ungdom för att bliva beaktade och sporra till verksamhet.

Under den rubrik, som är satt här ovan, har han, medan kroppen kämpade med de svåra plågorna och anden emot tanken på att dö, nedskrivit följande:

"Det går ett rop, ett ångestfullt nödrop över hela vårt land — kanske starkare nu än någonsin förr. Det är vår ungdoms bön om frälsning. De söka lyckan av alla krafter, men fåfängt, lönlöst, ty de söka, där den icke finnes. De veta knappast, vad de söka. Huru skola de då kunna finna den?

Min vän, röres icke ditt hjärta, då du ser unga män, som för att tillfredsställa sin törst efter Gud vältra sig i laster och elände. O, säg dem, vad de söka! Visa dem vägen till Jesus!

Aldrig ha frestelserna varit så starka och på samma gång så snärjande och fina, som de nu äro.

O, Gud, förbarma dig över oss! Bröder, låtom oss bedja Gud för Sveriges ungdom, att han måtte sända oss stora väckelser! Må han hjälpa oss att vara goda exempel! Bedjen utan återvändo."

Om detta rop af Elias Lindén trängde djupt ned i den troende ungdomens hjärtan och där satte frukt, så kanske detta var den livsgärning han in i det sista så livligt åträdde att få utföra.

O. J—n.

BOKANMÄLAN.

På J. A. Lindblads förlag, Uppsala, har utkommit:

Folkkyrkan och den frikyrkliga församlingsprincipen. Diskussion å Uppsala Kristliga Studentförbund den 6 mars 1912. Pris kr. 1:25.

Denna bok utgör referatet av en diskussion, som hölls å K. F. U. M:s lokal i Uppsala den 6 mars detta år mellan å ena sidan medlemmar av Uppsala teologiska fakultet, såsom professorerna Kolmodin, Billing, Gö-

ransson, Lundström, docenterna Westman och Aulén, pastorerna Lutteman och Centervall m. fl. och å andra sidan lektor Waldenström, predikant Norberg, missionslärare Håkanson m. fl. frikyrklighetens målsmän. Diskussionen rörde sig om det nytestamentliga församlingsbegreppet och var högst intressant. Ehuru man väl icke kan säga, att den ledde till något närmande mellan riktningarna, åtminstone icke för tillfället, så var den mycket lärorik och bidrog nog i rätt hög grad till att å ömse håll "klara upp linjerna". Och därmed är icke så litet vunnet. Ävenså tro vi det ha haft sin stora betydelse, att de frikyrkliga församlingsprinciperna blevo på ett så grundligt och klargörande sätt framställda just inför ett sådant auditorium. Det torde i icke ringa grad ha tjänat de frikyrkliga studenterna i Uppsala till befastande av sin ståndpunkt och till intagande av en alltmera bestämd hållning. Detta visade sig närmast däruti, att de några dagar efter detta möte sammanslöto sig till en förening för att på det sättet bättre än hittills kunna verka för sammanhållning och gemensamma intressen.

J. E. L.-hl.

Redovisning

av influtna gåvomedel.

Ungdomens mission bland lappar, sjömän och hedningar.

Mars 1912.

Tjörnarps kr. ufg gm Martinsson 20:—, Grängesbergs ufg 10:— o. Leksands ufg 15:22 gm Axel Andersson, Tobo ufg Hoppet gm Jansson 16:50, Östhammars kr. ufg gm Andersson 12:—, Arbrå ufg gm Olsson 7:80, Jonstorps ufg gm Alma Andersson 15:—, Pålsboda ufg gm Johansson 10:—, Eslöfs ufg gm Crisander 20:—, Hörnsjö ufg gm Hörnsten 20:—, Ungdomsförb. Juniorafdelning, Missionshuset, Uppsala, gm Jonsson 25:—, Limhamns kr. ufg gm Håkansson 50:—, Ekeby o. Kinna kr. ufg gm Gustafsson 50:—, Högvalta ufg Hoppet, Arvika, 25:—, Törnstorps ufg gm Fredriksson 4:87, W. Nilsson, Sanda, 50:—, Ö. Färnebo kr. ufg gm Bohm 9:20, Kolsva mfgs ufg gm Andersson 36:47, Bankekinds ufg gm Andersson 15:—, Strängnäs ufg Hemåt gm Lindskog 63:35, Norrbo kr. ufg gm Norin 70:—, Elgå ufg Syskonringen gm Myrén 10:—, Blidö ufg gm Wikander 87:50, Horla syf. gm Johanson 50:—, Betaniakretsens ufg Syskonringen, Dingelvik, gm Martinsson, 50:—, Skepsås ufg gm Andersson 100:—, Ysane ufg gm Heimer

10:—, Hagsta o. Råns kr. ufg gm Engberg 8:—, Spångby ufg gm Lundmark 100:—.

Västerås-förslaget.

Mars 1912.

Lekvattnets ufg gm Thyberg 6:—, "Från ett hemgånget söndagsskolbarn" gm L. Blomkvist, Björnlunda, 10:—, för Kongo, Karlsborgs kr. ufg gm Johansson 25:—, Östhammars kr. ufg gm Andersson 6:—, By södra ufg gm Andersson 9:85, Husby-Sjötolfts ufg gm Gustafsson 10:—, Lillkyrka kr. ufg gm Andersson 9:75, Törnstorps ufg gm Fredriksson 5:13, Onämnd gm A. Johansson, Sällinge, 10:—, Walbo kr. ufg gm Jansson 35:55, Hellestads kr. ufg gm Karlsson 13:95, Wisby frif. gm Djerfsson 10:—, Löths kr. ufg gm Larsson 3:—, Strängnäs ufg Hemåt gm Lindskog 21:65, Falsterbo 5-öresförening gm Pålsson 10:65, Immanuelskyrkans ufg, Lidköping, gm Nylén 40:85, Hagsta o. Råns kr. ufg gm Engberg 5:70, Erska ufg gm Andersson 6:42, Betels kr. ufg, Ockelbo, gm Berglund, 7:25.

Vi hambära vårt varma tack till alla, som bidragit med gåvor.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Av nedanämnda ungdomsföreningar anordnas brevaftnar å tider, som för varje förening är angivet:

Järlåsa Kristna Ungdomsförening: Den 15 juni. Adr.: C. A. Carlsson, Missionshuset, Järlåsa.

Kristliga Ungdomsföreningen Senapsskornel, Öija: Den 15 juni. (Dess första brevafton.) Adr.: Olga Carlsson, Slottet, Stora Sundby.

Elfhytte Ungdomsförening: Den 23 juni. (Dess första brevafton.) Adr.: Fröken Tora Lindolm, Elfhyttan, Vikersvik.

Tynderö Kristl. Ungdomsförening. Den 25 juni. Adr.: Fröken Kristina Isaksson, Myckeläng, Tynderö.

Kuverten märkas B. A.